

REVERIL-SERIE

KERSTFEEST VAN ABRAHAM

JOOS VAN LAREN

No. 330

december 1996

De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegelfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

JOOS VAN LAREN

Joos van Laren werd op 27 februari 1586 geboren te Arnemuiden. Op 17 mei 1602 werd hij ingeschreven als student aan de Leidse universiteit.

Op 22-jarige leeftijd, in februari 1608, werd hij bevestigd tot predikant van de gemeenten Ellewoutsdijk en Oudelande.

In augustus 1610 vertrok hij naar IJzendijke. Deze gemeente heeft hij ruim zes jaar mogen dienen. In oktober 1616 nam hij het beroep naar Koudekerke aan. Vandaar vertrok hij in 1619 naar Vlissingen, waar hij op 6 oktober 1653 overleed.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is door dominee Van Laren uitgesproken op 26 december 1631 in de Grote Kerk te Vlissingen.

De preek is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordig Nederlands uit de prekenbundel “Twee-en-vijftigh Predicatiën over bysondere Texten der H. Schrifture; gedaan binnen Vlissingen, op verscheyde voorvallende gelegentheden” (uitgave Vlissingen 1670).

HET KERSTFEEST VAN ABRAHAM

door

JOOS VAN LAREN

*“Abraham, uw vader, heeft met
verheuging verlangd, opdat hij Mijn
dag zien zou; en hij heeft hem gezien
en is verblijd geweest”.*

Johannes 8 vers 56

Zeer beminden in de Heere!

God heeft de mensen Zijn eniggeboren Zoon
gegeven. Nu is er geen ondankbaarheid op de
wereld die God zoveel verdriet aandoet, dan
dat de mensen met zo'n groot geschenk toch
niet verblijd zijn.

De Zoon van God alleen kon voor de mensen
aanbrengen: vergeving van de zonden,
genezing van alle kwalen, verlossing van de
dood, ja, het opnemen in de hemel.

Hij is de enige troost voor alle bekommerde harten. Hij is de enige hoop ter wereld in het stervensuur. Daarom, Hij is een geschenk van groter waarde dan de gehele wereld.

Toch zijn de mensen van nature daarover niet zeer verheugd. Ze zien niet veel waarde in de Heere Christus. Ze hebben veel meer op met de waardeloze dingen van dit leven. En daarover vertoornt God Zich zeer.

Toen Christus geboren was, waren alle hemelse heirlegers daarover verheugd. Alle engelen zongen daarover een lofzang voor de Heere. Hoe veel te meer behoren de mensen zich daarin dan te verheugen. De Heere Christus is toch alléén geboren tot zaligheid van *mensen*. Alle mensen, jong en oud, behoren zich over de komst van Christus in het vlees te verheugen met de hoogste vreugde.

Van een jong mens, zelfs van een kindje dat nog niet geboren was, namelijk van Johannes de Doper, lezen we in Lukas 1 vers 44: Hij sprong van vreugde op in de buik van zijn moeder, toen hij het Kindeke Christus vlakbij

zich wist, terwijl Dat óók nog in de buik van Zijn moeder was.

Van een oude man, Simeon, lezen we in Lukas 2 vers 28-30, dat hij het Kindeke Jezus zag en in zijn armen nam. En hij loofde God en zeide: “Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien”.

In onze tekst spreekt de Zoon van God tot ons over de patriarch, de aartsvader, Abraham. Abraham was honderd jaar oud toen hij de belofte kreeg dat de Messias geboren zou worden. Door een waar geloof heeft hij deze belofte aangenomen. Hij sprong als het ware op van vreugde. En hij verlangde zeer dat hij die grote verborgenheid wat nader en duidelijker mocht aanschouwen.

Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien en is verblijd geweest.

We letten hierin op twee dingen:

1. Op Abrahams wens.
2. Op de vervulling daarvan.

1. *Abrahams wens.*

De wens van Abraham was dat hij Christus mocht zien.

Sommige mensen wensen iets, maar zij kunnen toch niet hopen dat hun wens ooit in vervulling zal gaan. Zo'n wens gaat met droefheid gepaard. Maar de wens van Abraham ging gepaard met een vaste hoop en daarom ook met grote blijdschap. "Abraham, uw vader, heeft *met verheuging* verlangd, dat hij Mijn dag zien zou". Het doel van Christus toen Hij dit zei, was om de ongelovige Joden het grote onderscheid te laten zien tussen hen en hun godvrezende vader Abraham.

Abraham sprong op van vreugde toen hij slechts van ver de Heere Christus mocht zien. Maar déze Joden verheugden zich niét terwijl ze Hem vóór zich zagen.

De Joden verheugden zich niet toen zij hoorden dat Hij geboren was. Integendeel, heel Jeruzalem was *ontroerd*, lezen we in Mattheüs 2.

Ze waren nijdig toen ze Hem zagen. Ze zochten Hem te doden.

Was dàt wandelen in de voetstappen van hun vader Abraham?

O, hoe zeer verschilden deze bastaardkinderen van zo'n oprechte vader! Terecht mocht Christus zeggen: "Indien gij Abrahams kinderen waart, zo zoudt gij de werken van Abraham doen. Maar nu doet gij Abrahams werken niet, daarom zijt gij ook geen kinderen van Abraham".

"Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou".

Wat heeft Abraham zo zeer gewenst om te zien?

Mijn dag, zegt de Heere Christus.

'De dag van Christus' betekent hier de gehele tijd van Zijn verschijning in het vlees op de aarde. Hij kwam in het vlees om het grote werk van de verlossing van het menselijk geslacht te volbrengen.

Maar welke schoonheid was er te zien in deze dag van Christus?

"Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte

dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem. Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht” (Jesaja 53 vers 2 en 3). Op de dag van Zijn geboorte werd Hij in een kribbe gelegd.

In de dagen van Zijn jeugd was Hij een arme timmerman.

In de dagen van Zijn mannelijke leeftijd had Hij niets waarop Hij Zijn hoofd kon neerleggen.

En de dag van Zijn dood was een uur van duisternis en geen dag van licht. De zon werd verduisterd, de aarde beefde, de steenrotsen scheurden. En de mensen sloegen zich op hun borst en keerden al wenende terug naar Jeruzalem.

Zeker, hier was stof tot droefheid. Toch sprong de gelovige Abraham op van vreugde toen hij dit alles mocht zien.

Hij gevoelde zijn ellende. Hij moest belijden dat hij maar stof en as was. Dat hij maar een arme zondaar was. Dat hij in Ur der Chaldeën

een gruwelijke afgodendienaar geweest was. Hij beseft hoe groot de toorn van God tegen de zonde was. Hij wist van de ondergang van de eerste wereld door de zondvloed. Hij had ook de verschrikkelijke straf van Sodom en Gomorra gezien.

Daarom begreep hij zeer goed, dat het Zaad der vrouw Dat in het paradijs beloofd was, niemand anders kon zijn dan de Zoon van God Die mens werd. Hij moest de menselijke natuur aannemen om door Zijn dood de mens uit het geweld van de duivel te verlossen, voor de zonde te betalen en aan Gods gerechtigheid te voldoen.

Indien dit alles niet zou plaatsvinden, dan zou niet één mens zalig kunnen worden.

Daarom verlangde Abraham zeer om de dag te zien dat Christus in het vlees verschijnen zou. Want hij begreep zeer goed hoe buitengewoon veel daaraan gelegen was.

En wat is er op zijn wens gevolgd?

2. Zijn wens is door de Heere vervuld.

De Heere Christus zegt: “... en hij heeft hem gezien en is verblijd geweest”.

Vele mensen wensen iets, maar ze krijgen de vervulling van hun wens niet.

Salomo zegt in Spreuken 13 vers 4: “De ziel van de luiaard is begerig, doch er is niets”.

En in Spreuken 21 vers 25: “De begeerte van de luiaard zal hem doden, want zijn handen weigeren te werken”.

Maar wat de aartsvader Abraham gewenst heeft, dat heeft hij verkregen. Christus zegt: “... hij heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien”.

Abraham leefde tweeduizend jaar vóóordat Christus in het vlees kwam. Hoé heeft hij dan Christus in het vlees gezien?

Hier kunnen de natuurlijke ogen niet bedoeld worden. Want de Zoon van God zei in Lukas 10 vers 24: “Want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben begeerd te zien, hetgeen gij ziet, en hebben het niet gezien”. Dat betekent: Ze hebben het niet gezien met hun natuurlijke ogen. Maar met de ogen van het geloof hebben ze Christus’ komst in het vlees gezien.

Toch schijnt het dat de Zoon van God hier van de aartsvader Abraham iets meer wil zeggen. Want Hij verzekert ons in onze tekst, dat

Abraham vóórdat hij de dag van Christus zag, opsprong van vreugde en verlangen om die dag te zien.

Maar wat betekent dit dan?

Vóórdat een mens de Heere Christus met de ogen van het geloof ziet, is het niet mogelijk dat hij van geestelijke vreugde kan opspringen. Dan moet hij noodzakelijk droefheid, schrik en vrees hebben, vanwege het gevoel van de zonde en Gods toorn.

Het lijkt ons toe dat we onze tekst als volgt moeten verstaan: Nadat Abraham door het geloof had aangenomen dat de Zaligmaker der wereld uit zijn geslacht zou geboren worden, heeft de Heere hem de belofte gedaan dat hij vóór zijn sterven de dag van de Heere Christus nog zien zou.

Zo weten wij ook dat de Heere aan Simeon door de Heilige Geest beloofd had, dat hij de dood niet zien zou, eer hij de Christus des Heeren zou zien, Lukas 2 vers 26.

Zo kan het ook gebeurd zijn dat de aartsvader Abraham van God een belofte had ontvangen,

dat hij de dood niet zien zou vóórdát hij zou gezien hebben: de dag van Christus' geboorte, Zijn heilig en rechtvaardig leven zonder zonde, Zijn lijden en sterven voor de zonde, Zijn triomfantelijke overwinning door Zijn opstanding uit de doden.

Toen de aartsvader deze belofte van de Heere ontvangen had, sprong hij op van vreugde en hij verlangde zeer om deze dag van Christus te zien.

De Heere heeft Zijn belofte vervuld. Hij heeft aan aartsvader Abraham òf door een hemels visioen òf door een duidelijke openbaring van de Heilige Geest de dag van Christus zeer helder getoond.

- a. Door een hemels visioen, zoals ook de profeet Jesaja in een visioen en hemels gezicht de heerlijkheid van Christus zag. Zie Johannes 12 vers 41.
- b. Of door een duidelijke openbaring van de Heilige Geest. Want nadat de aartsvader Abraham van de berg Moria, waar hij dacht zijn zoon te offeren, was teruggekeerd, heeft God door een openbaring de ogen van zijn

verstand verlicht. Hij heeft hem doen zien hoe de Messias drie dagen en drie nachten dood zou zijn in de schoot der aarde, zoals Abraham drie dagreizen doorbracht, waarin het offer en de dood van zijn zoon hem steeds voor ogen zweefde. En zoals zijn zoon Izak zich gewillig liet binden en op het hout leggen, zo zou ook de Messias als een lam naar de slachtbank geleid worden en Zijn mond niet opendoen. En zoals een ram in de struiken en in de doornen verward was en in de plaats van Izak geslacht werd, zo zou ook de Messias met doornen gekroond en voor de gelovigen geslacht worden. En zoals Izak op de derde dag weer naar huis terugkeerde, zo zou ook Christus op de derde dag weer uit de doden opstaan.

Maar hetzij Abraham dit alles in een hemels visioen, hetzij door een duidelijke openbaring van de Heilige Geest gezien heeft, het zou totaal geen nut voor hem gehad hebben, indien hij dit alles niet met een waar geloof gezien en omhelsd had.

We zien dit in Bileam: hij had in een hemels visioen gezien dat er een Ster uit Jakob zou

opgaan. Maar omdat hij het ware zaligmakende geloof van Gods kinderen niet had, heeft hem dit hemelse gezicht totaal geen nut gedaan.

De aartsvader Abraham mocht echter alles met een waar geloof omhelzen. En daarom heeft het hem met grote blijdschap vervuld.

Onze Zaligmaker zegt: “Hij heeft hem gezien en is verblijd geweest”.

Zeer juist sprak Salomo in Spreuken 13 vers 12: “De uitgestelde hoop krenkt het hart, maar de begeerte die komt, is een boom des levens”. De boom des levens stond in het midden van het paradijs, als het centrum en het hart van alle vreugde.

Zo is het ook wanneer de begeerte van een mens in vervulling gaat. Het is als een boom des levens.

Geen mens kan begrijpen hoe groot de blijdschap van de patriarch Abraham geweest is. In zijn hart en geweten is een rust, vrede en vreugde ontstaan, die alle verstand te boven gaat. Hij heeft de wereld veracht en al zijn hoop en troost gesteld op de komende Messias.

Maar dit is genoeg tot verklaring van de tekst.

We kunnen hieruit leren: De mens die van harte verlangt naar de Zoon van God tot zijn troost en zaligheid, die zal de vervulling van zijn wens van de Heere ontvangen.

Zó heeft de aartsvader Abraham de vervulling van zijn wens verkregen.

Zó heeft ook Zachéüs de vervulling van zijn wens verkregen. Hij zocht Jezus te zien. Wie Hij was en kon niet vanwege de schare, omdat hij klein van persoon was. En vooruitlopende, klom hij op een wilde vijgeboom, opdat hij Hem zou kunnen zien; want Hij zou door die weg voorbijgaan. En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem en zeide tot hem: “Zachéüs! haast u en kom af, want Ik moet heden in uw huis blijven”. En later zei Hij: “Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is”. Hij die oprecht verlangt naar de Zoon van God tot zijn troost en zaligheid, zal zeker de vervulling van zijn wens van de Heere ontvangen.

Dit toont de Heere Christus ons ook als Hij zegt in Mattheüs 5: “Zalig zijn die honger en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden”.

En tot de Samaritaanse vrouw zegt Hij in Johannes 4: “Indien gij de gave Gods kende, en Wie Hij is Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd en Hij zou u levend water gegeven hebben”. Let op: *Gij zoudt van Hem hebben begeerd en Hij zou u gegeven hebben.*

Dit moet ons ten eerste dienen tot *een klacht*, ten tweede tot *een vermaning* en ten derde tot *een vertroosting*.

Het moet ons dienen tot een *klacht*:

Wat is de oorzaak, dat er heden ten dage onder zoveel licht van het Evangelie zoveel mensen zijn die de Heere Christus niét ontvangen?

Wel, dat komt omdat zij geen hartelijk verlangen hebben naar de Heere Christus.

De één verlangt in het bijzonder naar rijkdommen, de ander naar eer, de derde naar hoge ambten en staten, de vierde naar bruiloftsfeesten en heerlijke maaltijden.

De mensen zijn geheel vleeselijk, geheel aardsgezind. De geestelijke gaven achten zij niet. Zij kennen de waarde er niet van. Er is geen hartelijk verlangen naar de Heere Christus. En omdat zij geen dorst naar Christus hebben, wordt hun hart ook niet met Christus gelaafd. De troost van de Heilige Geest ontvangen zij niet. Tenslotte zullen ze omkomen in hun zonden en van het pak van hun misdaden worden ze nooit verlost.

Het moet ons ook dienen tot *een ernstige vermaning*:

Willen wij ooit de Heere Christus tot ons Deel krijgen, dan moeten wij met de aartsvader Abraham hartelijk naar Hem leren verlangen. Abraham had goud, zilver, kamelen, ossen en schapen in overvloed. Maar dit alles achtte hij niet. Hij beleed dat hij een vreemdeling op aarde was. Hij zocht naar de stad Gods, die fundamenteen heeft, waarvan de Kunstenaar en Bouwmeester God is.

Omdat hij wist dat Christus de enige Weg daartoe was, verachtte hij de aarde met al haar goed. Zijn enig verlangen was om de Heere Christus te zien. En om in het zien op Christus

de troost van de eeuwige zaligheid in Hem te genieten.

Aangezien hij zo hartelijk naar de Heere Christus verlangde, heeft hij ook de vervulling van zijn wens verkregen.

Laten we dan met de gezegende aartsvader Abraham leren verstaan, dat het de mens niets kan baten al gewon hij alle rijkdom en al kreeg hij de gehele wereld in zijn bezit.

Als hij de Heere Christus niet in zijn bezit krijgt, zal hij onder het zware pak van zijn zonden moeten zuchten en omkomen. Ja, dan moet hij van geestelijke dorst bezwijken en voor eeuwig verloren gaan. De onverdraaglijke toorn van God zal over hem komen en hem eeuwig ellendig maken in die diepe afgrond, waarvoor zelfs de duivelen schrikken.

Indien we dit goed bedenken, zullen wij met Abraham alles leren verachten wat in de wereld hoog geacht wordt, maar wat ons nooit kan helpen. Dan zal er in ons een zeer vurig verlangen ontbranden, dat de ogen van ons verstand zullen worden geopend, om door het geloof te mogen zien de onuitsprekelijke

rijkdom van Christus. Dit zal ons doen dorsten naar de Heere Christus, meer dan een gejaagd hert of een hinde naar de verse waterbeken, Psalm 42.

Indien we zó naar de Heere Christus verlangen, zullen de ogen van ons verstand zeker geopend worden, zodat wij de Heere Christus met al Zijn geestelijke schatten en eeuwige hemelse goederen als het ware in onze tegenwoordigheid voor onze ogen te zien.

Dit alles moet ons dienen tot *vertroosting* . Troost u hiermee, bedroefde harten; u, die door een wolk van zware aanvechtingen belet wordt de Heere Christus te zien. Weest voortdurend in het gebed tot God en verlangt zéér om door het geloof de Heere Christus te zien, tot troost van uw bezwaard geweten.

Er is niets zekerder: Wanneer u zó naar Hem verlangt, zult u Hem zien en u verblijden. En uw blijdschap zal nimmermeer van u weggenomen worden.

Wie Christus werkelijk in de geest met de ogen van het geloof ziet, zal in het hart vervuld worden met een onuitsprekelijke vreugde. Hij

zal de Heere Christus houden voor het Hoogste van zijn blijdschap.

We zien het hier bij Abraham. God heeft hem de ogen van zijn verstand geopend, zodat hij Christus door het geloof als voor zijn ogen gezien heeft. Hij heeft Hem gezien en is verblijd geweest.

Zo heeft de kamerling van de koningin van Candacé Hem óók gezien. En hij reisde zijn weg vrolijk, met blijdschap!

Zo heeft de stokbewaarder Hem óók gezien. En hij verheugde zich dat hij met geheel zijn huis aan God gelovig geworden was.

Zo hebben alle gelovigen die Hem toch nooit met lichamelijke ogen gezien hadden, Hem óók gezien.

Petrus spreekt tot hen in 1 Petrus 1 vers 8:

“Dewelke gij niet gezien hebt en nochtans liefhebt, in Dewelke gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde”.

Zo was het ook met Simeon. Nadat hij lang de vertroosting Israëls had verwacht, zag hij Hem. En toen Hij het Kindeke in zijn armen had, was hij zó verheugd, dat hij van blijdschap graag spoedig wilde sterven.

Dit alles moet ons dienen tot beproeving of wij ook werkelijk de Heere Christus met de ogen van het geloof hebben gezien.

Beproof u hieraan, o mens.

Verblijdt u zich niét in Christus als uw Zaligmaker met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde? Hebt u in het zien van Christus niet meer blijdschap in uw hart dan andere mensen hebben ter tijd als hun koren en hun most vermenigvuldigd zijn?

Dan hebt u Christus nooit echt door het geloof, in de geest gezien. U mag over Hem gelezen hebben in de geschiedenissen, beschreven door de evangelisten, u mag Hem gezien hebben in de prediking van het Woord, waarin ons Christus als voor de ogen geschilderd wordt, maar wat kan u dat baten?

De Joden hebben Hem nog beter gezien. Ze zagen Hem eten en drinken en wandelen in hun straten. Ze zagen Hem dingen doen als nooit iemand gedaan had. Ze zagen Hem verhoogd aan het kruishout, zoals de slang in de woestijn verhoogd was, maar ze hadden geen vreugde in Hem. Indien zij Hem gezien hadden met hun hart en door het geloof zoals hun vader Abraham Hem zag, dan zouden zij mèt hun

vader Abraham in Hem verblijd geweest zijn met de allerhoogste vreugde. Ze hebben Hem alleen met hun lichamelijke ogen gezien. En omdat ze zo in Hem geen enkele wereldse pracht en heerlijkheid zagen, hebben zij Hem veracht en ze zijn voor eeuwig verloren gegaan.

Nog een woord tot vermaning.

Laten we onze ziel geen rust geven voordat wij die ware ogenzalf verkregen hebben, opdat wij Christus door het geloof mogen zien. Dan zullen wij in Hem zulke schatten en zo'n onbegrijpelijke heerlijkheid zien, dat alle heerlijkheid van de wereld daarbij vergeleken maar stof en as is. Dan zullen onze harten ook geheel vervuld worden met een onuitsprekelijke vreugde. En geen vervolgingen of droefheid van deze wereld zullen onze blijdschap van ons kunnen wegnemen.

Het tegenovergestelde zal waar zijn. Deze blijdschap zal alle vervolgingen licht maken en alle droefheid verzoeten. Zelfs in het gezicht van de dood zullen wij roemen en zeggen met Paulus: "Want ik weet in Wie ik geloofd heb, en ik ben verzekerd, dat Hij machtig is mijn pand,

bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag,
2 Timotheüs 1 vers 12. En: “Ik ben verzekerd,
dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch
overheden, noch machten, noch tegenwoordige,
noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch
diepte, noch enig ander schepsel ons zal
kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is
in Christus Jezus onze Heere”,
Romeinen 8 vers 38 en 39.

Wij zullen zeggen met Asaf: “*Heere Jezus*, Wie
heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust
mij ook niets op de aarde! Bezwijkt mijn vlees
en mijn hart, zo is God de Rotssteen mijns
harten en mijn Deel in eeuwigheid”,
Psalm 73 vers 25 en 26.

Nadat de Heere ons hier in dit leven zo
ondersteund zal hebben, zal Hij ons leiden
tot de eeuwige hemelse vreugde, waarbij die
onuitsprekelijke vreugde die de ware gelovigen
in dit leven smaakten, slechts een druppel is,
vergeleken bij de gehele zee.
De Heere verlene ons daartoe Zijn genade.
AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

